

Христовата мисия в света

Ейдриън Ибънс

Защо Исус дойде на Земята?

Идването на Исус Христос на тази земя било акт на любов, доброта и милост, които не могат да бъдат схванати напълно. Слизането от възвишената Му позиция, за да стане човек ни изпълва с удивление. Да помислим за това как Божия Син, небесното Величие, се смирява, за да се роди в обор като уязвимо бебе. Ефектът само от този акт трябва да покори естествената човешка гордост и амбиция.

Въпросът, който се налага е „Защо Той е дошъл?“ Кои били ключовото послание и мисия, които Той дошъл да предаде и изпълни? Молитвата на Исус в нощта преди Неговото разпятие ни казва ясно какви са били Неговата цел и мисия.

Прославих Те на земята. Завърших делото, което Ти ми даде да върша. Йоан 17:4

Тук Исус ни казва, че Неговият Баща Му е поверил да свърши едно дело. Това дело трябвало да прослави Отца. В какво се състои Божията слава? Моисей задал този въпрос и Бог му разкрил Своята слава.

И той [Моисей] каза: „Моля те, покажи ми славата Си.“ Изход 33:18

А Господ слезе в облака, застана там при него и **известимето на Господа**. И Господ мина пред него и провъзгласи: „Господ, Господ Бог, жалостив и милостив, дълготърпелив и изобилстващ с доброта и истина, пазещ милост за хиляди, прощаващ беззаконие и престъпление и грях, в никакъв случай не изчистващ *вината*, посещавайки беззаконието на бащите над децата и децата на децата към третото и четвъртото поколение.“ Изход 34:5-7

Това, което Бог разкрил, било Неговият характер. Милостив, жалостив, дълготърпелив и пълен с доброта и истина. Колко ценно е да знаем тези

неща за нашия Отец. Следователно виждаме, че Исус е разкрил характера на Своя Баща. Той ни показва милостта, благодатта, търпението, добротата и истината на Бог.

Какво означава, че Бог ще посети беззаконията на бащите над децата до третото и четвъртото поколение? Първо, нека разгледаме едно много подобно твърдение, намиращо се в 10-те заповеди.

Не си правете издълбан образ - каквото и да е подобие на нещо, което е на небето горе, или което е на земята долу, или което е във водата под земята; няма да им се кланяш, нито да им служиш. Защото Аз, ГОСПОД, твоят Бог, съм ревнив Бог, посещавайки беззаконието на бащите над децата към третото и четвъртото поколение на онези, които Ме мразят, но проявявайки милост към хиляди, към онези, които Ме обичат и спазват Моите заповеди. Изход 20:4-6

Богът на Библията е Бог на милостта. Тези, които се отвърнат от истинския Бог и изберат бог на отмъщение и възмездие, в крайна сметка ще изпитат онова, в което погрешно вярват. Не защото Бог им вреди, а защото тези, които се отвърнат от Бога и се отдръпнат от Неговата закрила, ще се поставят в ръцете на унищожителя, който е Сатана.

Техен цар е ангелът от бездната; името му на иврит е Авадон, а на гръцки Аполион - унищожителят. Откровение 9:11

... нито да изпитваме Христос, както някои от тях Го изпитваха и бяха унищожени от змии; нито да се оплакваме, тъй както някои от тях се оплакаха и бяха унищожени от унищожителя. I Коринтяни 10:9-10

Сатана е унищожителят, но Христос е възстановителят. Ривю енд Херълд, 26 ноември 1895 г.

Бог изпраща Своите ангели да бдят и да пазят децата Му. Тези, които отхвърлят истинския Бог, след години на призиви и молби от Божия Дух, в крайна сметка са оставени сами на собственото си решение. Това се е случило с Израил при разрушаването на Йерусалим, след като нацията отхвърлила Месията.

"Ерусалиме, Ерусалиме! Ти, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените до теб! Колко пъти съм искал да събера твоите деца, както кокошката прибира пилците си под крилата си, но не искахте! Ето, вашият дом ви се оставя пуст." Матей 23:37-38

Божиите съдби не идват директно от Него

Не самият Бог опустошил народа Израил. Той го оставил да бъде опустошен от унищожителя.

Еврейте бяха изковали собствените си окови; те бяха напълнили за себе си чашата на отмъщение. В пълното унищожение, което ги сполетя като нация, и във всички неволи, които ги последваха при тяхното разпръскване, те само жънеха реколтата, която собствените им ръце бяха посели. Пророкът казва: „Израилю, ти се унищожих;” „Защото си паднал от беззаконието си.” Осия 13:9; 14:1. Техните страдания често се представят като наказание, сполетяло ги чрез прекия Божи указ. По този начин великият измамник се стреми да скрие собственото си дело. Чрез упоритото отхвърляне на божествената любов и милост **еврейте направиха така, че защитата на Бог да бъде отнета от тях и на Сатана беше позволено да ги управлява според волята си.** Ужасните жестокости, извършени при разрушаването на Йерусалим, са демонстрация на отмъстителната сила на Сатана над онези, които се

поддават на неговия контрол. {Великата борба, стр. 35,
Параграф 3, Гл. 1, Параграф 44}

Ето какво има предвид Бог, когато посещава (бълг. въздава) беззаконията на бащите над децата до третото и четвъртото поколение на онези, които Го мразят. Думата *посещение* на иврит означава *да наблюдаваш, да се грижиш, да таксуваш, да си спомняш*. Нашият небесен Отец позволява решенията на всеки човек да устоят. Той не принуждава хората да променят мнението си. Съблюдава процеса при който всеки човек, получава плода на собствените си решения. Библията изразява това по следния начин.

Не се заблуждавайте, Бог не е за подигравка; защото каквото посее човек, това ще пожъне. Защото който сее по плътта си, ще жъне от плътта поквара, а който сее по Духа, ще пожъне от Духа вечен живот. Галатяни 6:7-8

Духовните семена, които човек посажда, ще могат да дават плод или за вечен живот, или за смърт. Бог наблюдава процеса, позволявайки на всеки човек да има плода на своите решения. Това е единственото справедливо нещо, което трябва да се направи. Въпреки че позволяването на това причинява ужасно страдание на нашия Отец, Той го прави, защото търпи дълго и защото свободата на избор е запазена за всички.

Показано ми бе, че Божиите присъди няма да излязат директно от Господ върху тях, но по този начин: Те се поставят извън Неговата закрила. Той предупреждава, поправя, порицава и посочва единствения път към безопасност; тогава, ако онези, които са били обекти на Неговите специални грижи, следват своя собствен курс, независим от Божия Дух, след многократни предупреждения, ако те изберат свой собствен път, Той не възлага на ангелите Си да предотвратяват

решителните атаки на Сатана срещу тях. {Издание на ръкописи, том 14, стр. 3}

Има някои, които твърдят, че това изявление на Елън Уайт не е общ принцип, а се отнася само до конкретно събитие точно преди времето, когато тя е писала. Два абзаца по-рано тя пише:

Показано ми бе, че в близко бъдеще на тези, които Бог е предупреждавал и изобличавал и на които е била дадена голяма светлина, но не са поправили своите пътища и не са последвали светлината, Той ще отнеме онази небесна закрила, която ги е запазвала от сатанинската жестока сила; Господ със сигурност щеше да ги остави на тях самите, за да следват съда и съветите на собствената си мъдрост; те просто ще бъдат оставени на себе си и Божията защита ще бъде отнета от тях и няма да бъдат защитени от действията на Сатана; никоя от ограничените преценки и прозорливост не могат да си представят грижите, които Бог е полагал чрез Своите ангели за човешките деца в техните пътувания, в собствените им къщи, в тяхното хранене и пиене. Където и да са, окоето Му е насочено към тях. Те са запазени от хиляди опасности, всички те невидими за тях. Сатана е поставил примки, но Господ непрекъснато работи, за да спаси Своя народ от тях. {Издание на ръкописи, том 14, стр. 2, Параграф 3}

Това е самият принцип, който Бог изразява в 10-те заповеди, и това е принципът, който Исус изразил пред еврейските водачи, казвайки, че домът им е оставен пуст. Той отново е представен като общ принцип по отношение на народите, които Го отхвърлят.

Бог държи сметка на народите. Нито едно врабче не пада на земята без Неговото известие. Тези, които вършат зло спрямо своите ближни, казвайки: „Откъде знае Бог?“ един ден ще бъдат призвани да посрещнат

дълго отлаганото отмъщение. В тази епоха се показва повече от оскърбително презрение към Бога. Хората са стигнали до точка на наглостта и неподчинението, които показват, че чашата на беззаконието им е почти пълна. Много от тях са преминали границата на милостта. Скоро Бог ще покаже, че Той наистина е живият Бог. Той ще каже на ангелите: „Вече не воювайте срещу Сатана в усилията му да унищожи. Нека излее злостта си върху децата на неподчинението; защото чашата на беззаконието им е пълна. Те са напредвали от една степен на нечестие в друга, добавяйки ежедневно към беззаконието си. Вече няма да се намесвам, за да преча на унищожителя да върши делото си.” {Ривю енд Херълд, 17 септември 1901 г. пар. 8}

Така че когато Елн Уайт заявява какво ще се случи в близко бъдеще тя просто показва, че Божият универсален принцип на действие при отстъпничество е на път да се осъществи. Това не било еднократно събитие. Този принцип се допълва от следните универсални твърдения за Божиите ангели.

Ангелите са изпращани от небесните дворове, не за да унищожат, а да бдят и да пазят застрашени души, да спасяват изгубените, да върнат заблудените обратно в кошарата. {Ривю енд Херълд, 10 май 1906 г.}

Ангелите не идват на земята, за да изобличават и унищожават, да управляват и да искат да им се отдава почит, а като посланици на милостта, те идват за да сътрудничат на водача на Господното войнство, да сътрудничат на човешките агенти, за да продължат да търсят и спасят изгубената овца. На ангелите е заповядано да се разположат около тези,

които се боят от Бога и Го обичат. {Знамения на времето,
20 ноември 1893 г., пар. 3}

Благодаря на Господ, че Той не изпраща ангелите Си да унищожават. Той не е разрушител, а възстановител.

Бог не насилва никого

За да може всеки човек да има свободата да избира и да има плодовете на собствените си решения, Бог не може да принуждава никого. Тази истина е ясно посочена в Библията и Духа на пророчеството.

Животът ми е непрекъснато в опасност, но аз не забравям Твоя закон. Псалм 119:109

И ако ви се струва зло да служите на ГОСПОДА, **изберете сами днес на кого ще служите**, дали на боговете, на които са служили бащите ви, които са били от другата страна на реката, или боговете на аморейците, в чиято земя обитавате. Но що се отнася до мен и моя дом, ние ще служим на Господа. Исус Навин 24:15

Когато човек е заплашен със смърт от този, когото отказва да последва, това не е свобода на избора. Ако Бог заплашва да изгори и унищожи тези, които отказват да Го последват, Той не им дава свободата да избират. В този случай Той би ги принудил да Го изберат. Но Божието управление не е такава.

Упражняването на сила е в противоречие с принципите на Божието управление; Той желае само служба от любов; а любовта не може да бъде заповядана; не може да бъде спечелена със сила или власт. Само чрез любовта се пробужда любов. Да познаваш Бог означава да Го обичаш; Неговият характер трябва да се проявява

в контраст с характера на Сатана. {Копнежът на вековете, Гл. 1, Параграф 8}

Бунтът не трябваше да бъде преодолян със сила. Принуждаващата сила се среща само при управлението на Сатана. Управлението на Господ и Неговите принципи не са от такъв порядък. Неговата власт почива върху добротата, милостта и любовта; и представянето на тези принципи е средството, което трябва да се използва. Божието управление е морално и истината и любовта трябва да бъдат преобладаващата власт. {Копнежът на вековете, Гл. 79, пар. 5}

Принуждаващата сила е последната инстанция на всяка фалшива религия. {Знамения на времето, 6 май 1897 г.}

Любовта не може да бъде заповядана. Библията казва, че съвършената любов прогонва страха. Ако Бог заплашва хората със смърт, Той не може да избави никого от страх.

Христовата мисия

Имайки предвид тези мисли, искам да ви представя колекция от цитати от Духа на пророчеството, които ясно разкриват мисията на Христос в този свят. Както казва Исус, Неговата мисия била да разкрие славата или характера на Отца. В Йоан 17-та глава, само 2 стиха по-надолу от мястото, където Той заявява, че е дошъл да прослави Отца, Той казва следното:

Изявих името Ти на хората, които Ти ми даде от света. Те бяха Твои, Ти ми ги даде и те опазиха Твоето слово. Йоан 17:6

Бог провъзгласил името Си на Мойсей, както това е изразено в Изход 34:5. Тук Христос ни казва, че Той не само е проповядвал, но и че е изявил името на Своя Отец. Това означава, че Той ни показва Отец. Както казал и на Филип.

„Толкова време съм с вас и не ме ли познаваш, Филипе? Този, който Ме е видял, е видял Отца; И така, как можеш да кажеш: „Покажи ни Отца“? Йоан 14:9

Моля ви внимателно да разгледате следните цитати, за да разберете каква е била мисията на Христос в този свят.

Любовта, честта и съвършенството разкрити в Евангелието са откровение (за човека) на Божия характер. Справедливостта, добротата и доброжелателността, които са били наблюдавани в характера на Христос, трябва да се повторят в живота на онези, които приемат привилегиите на Евангелието. Чрез изучаване на словото ние трябва да Го видим такъв, какъвто е, и очаровани от гледката на Неговото божествено съвършенство, трябва да израстваме в същия образ. Трябва да разберем, че Евангелието напълно разкрива славата на Господ. То е огледалото, което разкрива Божия характер на обърнатата душа. Божието подобие се разкрива в съвършения характер на Неговия Син, за да можем да разберем какво означава да бъдем направени по подобие на Божия образ и какви можем да станем, ако чрез непрекъснато гледане позволяваме да бъдем променени от „слава в слава.“ {Знамения на времето, 24 февруари 1909 г., пар. 3}

Евангелието е разкрито в първите четири книги на Новия Завет. Именно в тези книги се разкрива пълната слава на Господ. Павел се позовава на това по следния начин:

Но всички ние, с непокрито лице, виждайки като в огледало славата на Господа, [Исус Христос] се преобразяваме в същия образ от слава в слава, точно както чрез Господния Дух. 2 Кор. 3:18

Христос казва на Филип, че щом може да Го вижда, значи може да види точно какъв е Отец.

В Христос Бог видя отражението на собствения Си образ. Бог се проявява в плътта, заради пълната идентичност на Неговия характер с характера на Христос. Това, че Бог трябва да се прояви по плът, беше чудо за небесното войнство, „дори тайната, която е била скрита от векове и от поколения.“ {Знамения на времето, 15 април 1897 г. пар. 10}

Казва ни се, че Христовото проявление в плът напълно разкрива характера на Бог. Цялата идентичност на Неговия характер била разкрита, докато Христос е бил тук на земята.

Бог изисква съвършенство от Своите деца. Неговият закон е копие на собствения Му характер и той е стандарт за всеки характер. Този безкраен стандарт е представен на всички, за да няма грешка по отношение на хората, от които Бог ще трябва да състави Своето царство. **Животът на Христос на земята беше съвършен израз на Божията правда**, а когато тези, които твърдят, че са деца на Бога станат Хриstopодобни по характер, те ще се подчиняват на Божиите заповеди. {Притчи Христови, Гл. 24, пар. 26}

Ако животът на Христос на земята е бил идеалният израз на Божия закон, тогава какво още казва Духът на пророчеството за Божия закон?

Божият закон е толкова свещен, колкото и самият Бог. Той е откровение на Неговата воля, копие на Неговия характер, израз на божествената любов и мъдрост. {Патриарси и пророци, Гл. 3, пар. 3}

Ако животът на Христос на земята е съвършен израз на Божия закон и законът е толкова свещен, колкото Той самият и е копие на Неговия

характер, тогава на земята Христос разкрива напълно характера на Бог. Имайки предвид това, помислете за следното вдъхновено твърдение:

Христос никога не е убивал никого ... {Ръкопис 62 - 1886,
пар. 64}

Точно това ни казва Божият закон:

Не убивай. Изход 20:13

Нека следваме логиката.

1. Животът на Христос на земята е идеалният израз на Божия закон.
2. Христос никога не е убивал никого.
3. Законът казва „не убивай“.
4. Затова Бог не убива никого.

Това е толкова просто, колкото учението на Библията, че има Един Бог и Един Господ. Християнският свят много усложнява тази истина, но тя не е сложна. Християнският свят също прави много сложна идеята, че Бог убива хората, когато Христос явно не Го е правил, а Той е пълното откровение на Отца.

Тези, които са изпитали Божието благословение, трябва да бъдат най-благодарните хора. Те трябва да изкажат на Бог думи на благодарност, защото Христос дойде по подобие на грешна плът, облече божествеността Си с човечеството, за да може да донесе пред света Божието съвършенство в собствения Си характер. Той дойде да представлява Бог не като строг съдия, а като любящ баща. „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот.“ Бог е любов. Това беше голямата истина, която Христос дойде да разкрие на

света. Сатана беше представил пред света толкова погрешно характера на Бог, че човекът стоеше далеч от Бог; но Христос дойде, за да покаже на света качествата на Отец и да представи Неговия отпечатък. „Както Отец ми даде заповед, така и аз правя.” „Тази заповед получих от моя Отец.” Целта на Христовата мисия на света е да разкрие Отца. {Знамения на времето, 11 април 1895 г. пар. 2}

Христос е точният образ на личността на Отца, както ни е казано в Евреи 1:3. Елън Уайт казва, че Христос е дошъл на света, за да покаже качествата на Отец като проявен образ на Божията личност. Следва основната мисъл на всичко това.

Целта на Христовата мисия на света е да разкрие Отца. {Знамения на времето, 11 април 1895 г. пар. 2}

Това твърдение е пълният израз на Йоан 17:4. Мисията на Христос била да разкрие Отца. Благодаря на Господ за тези ясни изрази.

Христос въздигна характера на Бога, приписвайки му славата, и отдавайки му признанието за цялата цел на собствената Си мисия на земята – да поправи хората чрез разкриването на Бога. В Христос пред хората бяха подредени родителската благодат и неподобните съвършенства на Отец. В молитвата си, точно преди разпятието, Той заяви, “Изяхвих името ти.” “Прославих те на земята; Завърших делото което ти ми даде да върша.” Когато целта на Неговата мисия беше постигната - разкриването на Бога пред света - Синът на Бога провъзгласи, че делото му е осъществено, и че характерът на Отец е бил изявен пред хората. {Знамения на времето – 20-ти януари, 1890 г., пар. 9}

Отново оставаме без съмнение относно целта на мисията на Христос на земята. Тя трябва да поправи мисленето на хората чрез Божие откровение. Разширението, което предоставя Елън Уайт на Йоан 17:4 прекрасно обяснява мисията на Христос:

Когато целта на Неговата мисия е постигната – разкриване на Бога пред света – Божият Син обяви, че делото Му е извършено, както и че характерът на Отца е бил разкрит за хората. {Знамения на времето 20 януари 1890 г., пар. 9}

Колко прекрасно е да знаем, че земната мисия на Христос ни показва какъв е Отец. Можем да сме сигурни, че познаваме Отец чрез Исус. По този начин Христос е пътят към Отца, истината на Отца и животът на Отца.

Те трябва да практикуват принципите на небето тук на земята, ако ще станат членове на царското семейство на небето. **Животът на Христос в нашия свят трябваше да покаже едно представяне в Неговия собствен характер на върховното съвършенство на Божия характер.** Неговите думи трябваше да дадат живот, чрез Неговите думи и дела те трябваше да имат истинска концепция за Неговия характер. Християните никога не трябва да забравят за миг, че трябва да бъдат последователи на Христос във всичко. {Ръкопис 11 -1895 г., пар. 10}

Тези твърдения не могат да бъдат объркани. Защо хората искат да кажат, че Христос е дошъл само да разкрие Божията милост на земята, но по-късно щял да разкрие Божията справедливост? Това би унищожило доверието във вдъхновените писания на Библията и Духа на пророчеството.

Независимо от усилията им да противодействат на Неговото дело, Христос придобиваше, дори в Йерусалим, едно влияние върху хората, което бе по-

голямо от тяхното. Множество, което не се интересуваше от речите на равините, бе привлечено от Неговото учение. Те можеха да разберат думите Му и сърцата им бяха стоплени и утешени. **Той говореше за Бог не като отмъстител, а като нежен баща и разкри Божия образ като огледало на Себе Си. Думите Му бяха като балсам за ранения дух.** Както чрез думите Му, така и чрез Неговите дела на милост, Той разрушаваше потисническата сила на старите традиции и човешките заповеди и представяше Божията любов в нейната безкрайна пълнота. {Копнежът на вековете, Гл. 21, пар 15}

Колко красиво изразено. Христос отразявал характера на Отца когато бил тук на земята. Това било едно съвършено представяне.

Така е било и така ще бъде до края на времето. Грехът е атрибут на Сатана и той винаги е съчетан с доброто. Духът на Каин се проявява във всички фалшиви религии. **Делото на Сатана е да осъди и унищожи, да отнеме свободата на човека и да унищожи живота му.** Прегрешението винаги кара хората да действат като агенти на Сатана, да изпълняват неговите цели срещу Бог и правдата. **В Назарет Христос обяви, че Неговото дело е да възстанови и издигне, да донесе мир и щастие. Той дойде на този свят, за да представлява Отца, и разкри Своята божествена сила, като даде живот на мъртвите, като възстанови здравето на болните и страдащите. Той беше в този свят като дървото на живота.** Сатана воюва с Христос, божественият Възстановител. Неговите агенти са насочени срещу делото на Спасителя за издигане и облагородяване на човека. Първата смърт в нашия свят е причинена от действието на принципите на Сатана; и оттогава

насам Христос и Неговите последователи са обект на неговата злонамереност и омраза. {Знамения на времето 21 март 1900 г., пар. 13-15}

Контрастът в цитата е ясен. Делото на Сатана е да осъди и унищожи, да отнеме свободата и да унищожи живота. Делото на Христос е да възстанови и издигне и да донесе мир. Такъв прекрасен контраст. Извършвайки това дело, Христос е разкрил Отца. Изпитвам такава радост, четейки тези цитати. Надявам се и вие да се чувствате така.

Чрез Исус, Божият Син, Отец се разкрива по-пълно на света. Исус каза на своите ученици: „Ако Ме познавахте, трябваше да познавате и Моя Отец; и отсега нататък Го познавате и сте Го виждали. Филип му казва: Господи, покажи ни Отца и това ни е достатъчно. Исус му казва: Толкова време бях с вас и не ме ли познаваш, Филипе? Този, който ме е видял, е видял и Отца.“ Днес душите на хиляди викат: „Покажете ни Отца и ще бъдем доволни. Не можем да претендираме за Бог като наш Баща, докато не Го видим.“ Исус казва на всяка такава душа, както каза на Филип: „Толкова време бях с вас и не ме ли познавате?“ Виждали ли сте делата ми, слушали ли сте моите учения, свидетели ли сте на чудесата, които съм извършил в името на Своя Баща, и все пак не сте ли разбрали природата на Бога? **Молих се с вас и за вас, и все още не можете ли да разберете, че аз съм пътят, истината и животът и че чрез живота Си съм ви разкрил характера на моя Баща? Аз съм яркостта на славата на Своя Баща, аз съм изразеният образ на Неговата личност. „Не вярвате ли, че аз съм в Отца и Отец в мен? Думите, които ви говоря, не говоря от Себе Си; но Отец, Който живее в мен, Той върши делата. Повярвайте ми, че съм в Отца и Отец в мен; или повярвайте ми заради самите дела. Истина, истина ви казвам: Който**

вярва в мен, делата, които върша, и той ще върши; и поголеми дела от тези ще извърши; защото отивам при Отца Си." {Знамения на времето, 9 юни 1890 г., пар. 1}

Не е ли интересно? Същият проблем, който имал Филип, съществува и днес. Той не виждал, че Христос е пълно представяне на Отца. Почти целият християнски свят страда от същата слепота. Благодаря ти Господи Исусе, че си ни показал Отца, когато си дошъл на този свят.

Христос дойде в нашия свят, за да стане нашата жертва. Той дойде да открие пред очите ни скъпоценните камъни на истината, да ги постави в нова обстановка - рамката на истината. Той извади от Божията съкровищница нови и стари неща, за да можем да проследим връзките във великия план за спасение. Чрез жертвоприношенията от еврейската диспенсация ние сме насочени напред към Христос, Божието Агне, което отнема греха на света. Когато Христос дойде, той трябваше да участва в конфликта с врага на Бог и човека на тази земя пред очите на небесната вселена. **Но защо беше необходимо да се води войната пред очите на други светове? - Това е така, защото Сатана беше високопоставен ангел и когато падна, той накара много ангели да се присъединят към него в неговия бунт срещу Божието управление. Той е работил в съзнанието на ангелите, както работи в съзнанието на хората днес. Той се преструваше, че е лоялен към Бога и въпреки това твърдеше, че ангелите не трябва да бъдат под закон. Той възпитава на своите идеи, неговия бунт и вражда, и омразата към Божия закон възниква в съзнанието на небесните ангели чрез неговото влияние. Той е причинил падението на човека чрез същите изкушения, с които е причинил и падението на ангелите; и в света, където той**

предложи да приложи своите бунтовни принципи, битката трябваше да се води, за да могат всички да видят истинската същност и резултатите от неподчинението на великия морален стандарт на Бог. Той представяше Бог във фалшива светлина, обличайки Го със собствените си качества. **Христос дойде да представи Отца в истинския му характер. Той показва, че не е произволен съдия, готов да осъди хората и един който се радва да ги осъди и накаже за злите им дела.** Господ провъзгласи характера Си на Моисей на планината. „И Господ слезе в облака, застана там с него и възвести името Господне. И Господ мина покрай него и провъзгласи: Господ, Господ Бог, милостив и жалостив, дълготърпелив и изобилен в доброта и истина, пазещ милост за хиляди, прощаващ беззаконието, престъплението и греха, и по никакъв начин не очиства виновните.“ { Знамения на времето, 18 ноември 1889 г., пар. 6 }

Такова възвишено откровение на Отца. Елън Уайт дава красиво обобщение относно това защо Исус е трябвало да дойде на земята. Сатана бил заблудил мнозина в небето относно характера на Бог, както и целия човешки род. Христос разкрил истината за това кой е Бог.

Това беше описанието, което Бог даде на собствения си характер. Исус дойде да представи добротата, милостта и любовта на Отца, а Сатана беше изпълнен с вражда към Божия Син и от самото му раждане се стремеше да го унищожи. Той действаше чрез нечестивия Ирод, за да изпълни замисъла си, но Господ запази живота на малкото дете Исус и осуети замисъла на злия. Многократно животът на Христос беше в опасност. Много пъти дори след като хората бяха слушали Неговите милостиви думи и бяха виждали

проявлението на неговата сила в изцелението на болните и благословието на околните, те бяха готови да го унищожат. Той мразеше греха с пълна омраза. Чистият, безупречен живот на Исус подбуди омразата на Сатана и разгуления народ; защото Христос не съгреша, нито в устата му се намери измама. Еврейската нация беше изпълнена със съмнение и предразсъдъци и това ги накара да мразят Божия Син. Поради неверието им, те бяха на страната на Сатана и под контрола на злия. {Знамения на времето 18 ноември 1889 г., пар. 7}

Небето, гледайки надолу и виждайки заблудите, в които са били въведени хората, знаеше, че божествен Учител трябва да дойде на земята. Чрез погрешните представяния на врага, много от тях бяха толкова заблудени, че се поклониха на фалшив бог, облечен в атрибутите на сатанинския характер. Тези в невежество и морален мрак трябва да имат светлина, духовна светлина; защото светът не познаваше Бог и Той трябва да бъде разкрит така че да го разберат. **Истината погледна от небето и не видя отражението на нейния образ; защото гъсти облаци духовна тъмнина и мрак обгръщаха света. Само Господ Исус успя да прогони облациите; защото Той е светлината на света.** С Неговото присъствие Той можеше да разсее мрачната сянка, която Сатана беше хвърлил между човека и Бога.

Божият Син дойде на тази земя, за да разкрие пред хората характера на Отца, за да се научат да Му се покланят в дух и истина. Той дойде да засее света с истина. Той държеше ключовете на всички съкровища на мъдростта и можеше да отвори врати към науката и да разкрие неоткрити запаси от знания, ако това беше

от съществено значение за спасението. Светлината, която озарява всеки човек, който идва в света, всяка фаза на истината беше очевидна за Него. {Съвети до родители, учители и ученици, стр. 28, пар. 1, 2 в ориг.}

В чистотата на живота Си той беше разкрил Отца и Божията слава се излъчваше от Неговия характер. Съвършенството на Отца беше показано пред непадналите светове, пред небесните същества и пред грешните хора. В посредническото дело на Христос Божията любов беше разкрита в своето съвършенство пред хората и ангелите. Преодолял изкушението и издържал изпитанието в пустинята, преодолел в наша полза, Той насочва стъпките Си към Голгота и в съвършенството на човешкото естество обхваща света и в пълнотата на Своята божественост държи трона на Бог и провъзгласява резултата от Неговия ужасен конфликт с врага, като възкликва: „Сега е изгонен князът на този свят“, сега последният враг е унищожен. {Знамения на времето, 27 юни 1895 г., пар. 7}

Всичко, което човек трябва да знае или може да знае за Бога, е разкрито в живота и характера на Неговия Син. „Никой човек не е виждал Бог по което и да е време; Единородният Син, който е в лоното на Отца, Той Го е изявил.“ Йоан 1:18. **Взел човечеството върху себе Си, Христос дойде да бъде едно с човечеството и в същото време да разкрие нашия небесен Баща на грешните хора.** Той беше във всичко подобен на братята Си. Той стана плът, както сме и ние. Беше гладен, жаден и уморен. Поддържаше се от храна и се освежаваше от сън. Общуваше с множество хора и въпреки това беше непорочен Божи син. Той беше непознат и пришълец на земята - в света, но не и от света; изкушен и изпитан, както мъжете и жените днес

са изкушени и изпитани, но въпреки това живя живот, свободен от греха. **Нежен, състрадателен, съчувстващ, винаги внимателен към другите, Той представяше характера на Бог и непрекъснато се занимаваше със служба за Бога и хората.** {Свидетелства към църквата, том 8, Гл. 44, Подзаглавие: Христовото разкриване на Бога, пар. 1-4}

Колко от характера на Бог бил разкрит в Сина?

Целият характер на Бог беше разкрит в Неговия Син; показан е целият спектър от възможности на небето за приемане на човека в Сина на Безкрайния. Пътят за завръщане на човека към Бог и небето няма бариери. Демонстрирани са несравнимите дълбочини на любовта на Спасителя; и ако това проявление на Божията любов към човешките деца не надделее, за да привлече хората към Себе Си, няма нищо, което някога би могло да го направи. {Знамения на времето, 30 декември 1889 г., пар. 6}

Христовото единство с Отца е постоянна радост за Бога, защото **Той знаеше, че в света има Един, Който не би Го представил погрешно. В Христос Той видя отражението на собствения Си характер. И Неговите последователи биха могли да имат същото това единство, което беше голямото желание на Христос. За това единство Той се моли.** [Йоан 17:17-21, цит.] {Издание на ръкописи, том 14, стр. 220, пар. 2}

В Христос Бог видя отражението на собствения Си образ. **Бог бе изявен в плътта, поради пълната идентичност на Своя характер с характера на Христос. Това, че Бог трябваше да се изяви в плът, беше чудо за небесното войнство, „дори тайната, която е била скрита от векове и от**

поколения.” {Знамения на времето, 15 април 1897 г. пар. 10}

Бог не е оставил нищо неизвършено, което е можело да се направи за нас. Той даде съвършен пример за Своя характер в характера на Сина Си; това е дело и на последователите на Христос, като виждат несравнимото превъзходство на Неговия живот и характер, да растат по Неговото подобие. Докато гледат към Исус и отговарят на Неговата любов, те ще отразяват образа на Христос {Ривю енд Херълд, февруари 15, 1898}

Сатана обвини Бог, че притежавал качествата, които той самият притежаваше. **Христос дойде на този свят, за да разкрие Божият характер, такъв какъвто е наистина.** Той е идеалното представяне на Отец. Неговият живот на безгрешност, живян на тази земя в човешката природа, е пълно опровержение на сатанинското обвинение срещу Божия характер. {Библейско училище за обучение, 1 октомври 1902 г.}

Христос е нашият модел, съвършеният и свят пример, който ни е даден, за да го следваме. {Ръкопис 65, 1894 г.}

Само Христос може да представи Отца пред човечеството и това представяне учениците са имали привилегията да наблюдават повече от три години. {Копнежът на вековете, Гл. 73, пар. 9}

Учителят от небето, не кой да е, а самият Божи Син, дойде на земята, за да разкрие характера на Отца пред хората, за да могат да Му се покланят с дух и истина. Христос разкри на хората факта, че и най-строгото спазване на церемонията и формата няма да ги спаси; защото Божието царство беше духовно по

своята същност. Христос дойде на света, за да го посее с истина. Той държеше ключовете за всички съкровища на мъдростта и би могъл да отвори врати към науката и да разкрие неоткрити запаси от знания, ако това беше от съществено значение за спасението. **Той представи на хората онова, което е точно в противоречие с представянията на врага по отношение на характера на Бог; стремеше да внуши на хората каква е бащината любов на Отца, Който „толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине никой, който вярва в него, а да има вечен живот.“** [Йоан 3:16.] Той призова хората към необходимостта от молитва, покаяние, изповед и изоставяне на греха. Научи ги на честност, търпимост, милост и състрадание, като им заповяда да обичат не само онези, които ги обичаха, но и онези, които ги мразеха и се отнасяха към тях с презрение. **В това Той им разкриваше характера на Отца,** който е многострадален, милостив и жалостив, бавен да се гневи и изпълнен с доброта и истина. Онези, които приеха Неговото учение, бяха под опеката на ангели, на които беше възложено да укрепват и просветляват, за да може истината да обнови и освети душата. {Християнско възпитание, Гл. 8, пар. 7}

Описвайки Своята земна мисия, Исус казва: Господ Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; Той ме изпрати да изцеля съкрушеното сърце, да проповядвам избавление на пленниците и възстановяване на зрението на слепите, за да освободя ранените.” Лука 4:18. Това беше Неговото дело. Той продължаваше да прави добро и да лекува всички, които са потиснати от Сатана. Имаше цели села, където в нито една къща не се чуваше стон от болен, защото Той беше преминал през тях и изцелил всичките им

болни. Неговата дело свидетелстваше за божественото Му помазване. **Любов, милост и състрадание бяха разкрити във всеки акт на [12] Неговия живот; от сърцето Му извираше нежно съчувствие към човешките деца. Той взе човешка природа, за да може да достигне нуждите на човека.** Най-бедните и смирените не се страхуваха да се приближат до Него. Дори малките деца бяха привлечени от Него. Те обичаха да се качват на коленете Му и да гледат в замисленото лице, излъчващо добротата на любовта. Исус не потискаше нито една дума от истината, но я произнасяше винаги с любов. Той проявяваше най-голям такт, внимание и любезност при общуването Си с хората. Никога не беше груб, никога не изричаше ненужно тежка дума, никога не причиняваше ненужна болка на чувствителната душа. Не порицаваше човешката слабост. Говореше истината, но винаги с любов. **Той осъди лицемерието, неверието и беззаконието; но гласът Му бе прекъсван от сълзите, когато произнасяше острите си укори.** Плачеше над Йерусалим, града, който обичаше, който отказваше да приеме Него, пътя, истината и живота. Те бяха отхвърлили Него, Спасителя, но Той ги гледаше със съжаляваща нежност. Животът Му бе самоотричане и нежна грижа за другите. Всяка душа беше ценна в очите Му. Въпреки че се носеше с божествено достойнство, Той се навеждаше с най-нежното отношение над всеки член на Божието семейство. Във всички хора Той виждаше паднали души, чиято мисия беше да спаси. **Такъв е характерът на Христос, разкрит в Неговия живот. Това е характерът на Бога. Точно от сърцето на Отец протичаха към човешките чеда потоците на божественото състрадание, изявени в Христос. Исус, нежният, състрадателен Спасител,**

беше Бог, „проявен в плътта.” | Тимотей 3:16. {Пътят към Христос, Гл. 1, пар. 8-10}

Христос дойде на този свят и облече Своята божественост с човечеството, като пое върху Себе Си природата на човека. Той дойде, за да премине през преживяванията на човечеството, да премине земята, върху която беше паднал Адам, да изкупи неуспеха му, да се срещне и да победи противника на Бога и човека, за да може чрез благодатта Му човек да бъде победител и накрая да има място с Него на трона Му. Той застана на полето на конфликта и на този малък като атом свят трябваше да се води борбата между Христос, Князът на живота, и Сатана, князът на мрака. **Чрез прегрешение човекът бе станал дете на злото, пленник на Сатана, враг на Бога. Сатана беше представил погрешно характера на Бога и човека, който е бил направен по Божия образ, се съмняваше в любовта на своя Небесен Отец,** изпитваше недоверие в словото Му, и установи себе си в упорито недоверие и бунт срещу Неговите изисквания. {Библейско ехо, 1 ноември 1892 г. пар. 2}

Христос дойде да представи характера на своя Баща, да върне човека в неговата вярност към Бог, да помири човека с Бога. Той предложи да се срещне с врага и да разкрие неговите лукавства, за да може човек да направи избор на кого да служи. Сатана е бил Луцифер, носител на светлина, споделящ Божията слава на небесата, и на второ място по власт и величие след Исус. По думите на вдъхновението той е описан като „печат на съвършенство, пълен с мъдрост и съвършен по красота.” Но Луцифер беше извратил красотата и силата, с които беше надарен от Създателя, и светлината му се беше превърнала в тъмнина. Когато

чрез своя бунт бе изхвърлен от небето, той реши да направи човека своя жертва, а земята - своето царство. Той хвърли вината за своя бунт върху Христос и в решителна омраза към Бога се опита да Го нарани чрез грехопадението на човека. В щастието и мира на Едем той видя видение на блаженството, което завинаги бе загубил, и искаше да възбуди в сърцата на Божиите създания същата горчивина, която самият той изпитваше, така че техните хвалебствени песни и благодарност да се превърнат в упрек срещу техния Създател. {Библейско ехо, 1 ноември 1892 г. пар. 3}

Великият Лекар си сътрудничи с всички усилия, направени в името на страдащото човечество, за да даде светлина на тялото и живот и възстановяване на душата. И защо е така? Сатана дойде в нашия свят и въввече хората в изкушение. С греха дойдоха болестта и страданието, защото ние жънем това, което сеем. **В последствие Сатана накара хората да обвинят Бог за страданието, което е сигурен резултат от нарушението на физическия закон. По този начин Бог е обвинен лъжливо и Неговият характер е представен погрешно.** Той е обвинен в това, което е направил самият Сатана. Бог би искал народът Му да разкрие тази лъжа на врага. На него той е дал светлината от Евангелието на здравето и като негов представител той трябва да даде светлината на другите. {Християнски педагог, 1 октомври 1898 г. пар. 9}

Цялото небе се интересува от спасението на човека, от това делото да се извърши скоростно, Божието царство да дойде, и земята да се изпълни с познанието на Бога, както водите покриват морето. **Голямото желание на небесните същества е характерът на Бог, така дълго**

погрешно представян и тълкуван, да бъде правилно представен пред онези, които са били измамани от хитростите на врага. Сатана е вменил на Бог собствените си качества. Не е ли сега времето името на Христос да бъде възвеличено между народите? Бог призовава онези, които са били просветени, да се наредят и да започнат агресивна война срещу крепостите на злия. {Домашен мисионер, 1 септември 1892 г. пар. 6}

Единствената надежда за падналата раса се намираше в помиряването с Бога. **Сатана беше представил Бог толкова погрешно, че човекът нямаше истинска представа за божествения характер. Христос дойде на света и, изпълнявайки плана за спасение, разкри на човека, че „Бог е любов.” {Вестител, 7 юни 1893 г. пар. 2}**

Христос дойде да представи Отец на човека. Той разкри пред света естеството на Бога. **Сатана беше представил погрешно Отец. Той Го беше представил като същество, изпълнено с отмъщение, което няма търпение, милост и любов. Облече Го със собствените си качества; но Христос дойде и пое човечеството, за да може да му разкрие истинския характер на Отца; и ние трябва да представяме Христос на света, както Христос е представял Отец. {Ривю енд Херълд, 30 април 1889 г. пар. 8}**

Сатана е представил погрешно характера на Бог. Облякъл Го е със собствените си качества. Той Го е представил като същество с непреклонна строгост. Той беше затворил съзнанието на света за истинския характер на Бог, като хвърли сянката си между хората и Божествения. Христос дойде в нашия свят, за да се отстрани тази сянка. Той дойде да

представлява Отец. Той каза: „Който ме е видял, видял е Отца.” Той се молеше учениците Му да бъдат едно с Него, както е Той с Отца. Хората са заявили, че това единство с Христос е невъзможно, но Христос е направил това възможно, като ни е привел в хармония със себе си, чрез достойнствата на Своя живот и Своята жертва. Защо трябва да се съмняваме в любовта и силата на Бог? Защо не се поставим на страната на вярата по този въпрос? Успявате ли да видите прелестите и привлекателните качества на Исус? Тогава се стремете да следвате стъпките Му. Той дойде да разкрие Отец на света и ни повери делото да представя Неговата любов, чистота, доброта и нежно съчувствие към човешките деца. {Знамения на времето, 15 април 1889 г. пар. 6}

Исус дойде на тази земя, за да представи на света характера на Отец. Той каза: „Който ме е видял, той е видял Отца.” Сатана беше представил погрешно характера на Бог и го постави във фалшива светлина. Но Исус дойде, за да разкрие любовта и състраданието на Отца към падналите синове. Когато онези, които се изповядват като Божии служители имат мрак изписан на техните лица и винаги се оплакват, те представят погрешно своя небесен Баща. Те потвърждават впечатлението, което Сатана е създал по отношение на характера Му. Те казват на света: „Службата на Бога е тежка служба. Да се спазва Божият закон е робство.” Всичко това е лъжа. Какво е това, което поставя оковите на китките на хората? Подчинението на закона ли? Не. Тези, които спазват законите, ходят в свобода. Престъпникът е този, който е в робство. Проклятието на закона не е върху онези, които се стремят да изпълнят Божиите свети заповеди чрез вяра в Спасителя. Те са

покрити с Неговата правда. Те са в мир с Бог чрез нашия Господ Исус Христос. {Знамения на времето, 30 септември 1889 г. пар. 7}

По време на службата си Исус е бил преследван от място на място. Свещеници и владетели бяха на Неговия път. **Те представяха погрешно Неговата мисия и труд. Той дойде при своите и своите Му не Го приеха. Ангелите наблюдаваха конфликта на всяка крачка. Те видяха духа и делото на врага.** Гледаха с учудване хитростите на Сатана срещу божествения Божи Син. **Видяха, че този, който бе на второ място след Исус по сила и слава, е паднал толкова ниско, че може да въздейства на хората да преследват Христос от град в град.** Когато Христос потърси Гетсиманската градина, врагът обгърна с мрак душата Му. Дори учениците Му не бдяха с Него през този час на изпитание. Те чува агонията на молитвата, която идваше от бледите Му, треперещи устни, но скоро позволиха на съня да ги победи и оставиха своя страдащ Учител да се бори сам със силите на тъмнината. {Знамения на времето, 25 ноември 1889 г. пар. 1}

Ако хората не познаят Бога, както Христос Го е разкрил, те никога няма да образуват характер по божественото подобие и затова никога няма да видят Бог. Въпросът който учудва небесните ангели е, че някой, който някога е познавал Бога, става небрежен, позволява на съзнанието му да бъде погълнато от всяка временна амбиция и позволява вниманието му да бъде отклонено от небесния Бог, така че безразсъдно и с желание забравя своя Създател и Го замества с други господари и други богове. Дойде денят, в който има много господари и много богове, а Сатана е

възнамерявал да се намеси между Бог и човешката душа, така че хората да не отдават почит на Бога, спазвайки Неговия закон. Сатана е увил около себе си дрехи с ангелска яркост и идва при хората като ангел на светлината. Той кара виновната душа да вижда нещата по извратен начин, така че да мрази онова, което трябва да обича, и да обича онова, което трябва да мрази и презира. **Бог е толкова погрешно представен пред нея, че тя се грижи да не запази истинския и жив Баща в съзнанието си, а да се обърне към почитането на фалшивите богове. Тя не знае, че любовта на Бога е безподобна, но Христос е разкрил тази любов на един паднал свят.** Йоан призовава света да види чудната Божия любов, като казва: „Вижте, каква любов ни е дал Отец, да се наречем Божии синове; затова светът не ни познава, защото не познаваше и Него.” {Ривю енд Херълд, 9 март 1897 г. пар. 10}

Сатана беше представил погрешно характера на Бог пред света и беше изкушил човека към бунт; но **Исус дойде, за да покаже в собствения Си живот и характер каква е истинската природа на Отца. Където и да отидеше, Той разкриваше Отца като Бог на безкрайна любов и безгранично състрадание.** {Знамения на времето, 18 май 1891 г. пар. 2}

В личността и делото на Христос се разкрива Божията святост; **защото Христос дойде да разкрие Отца.** Сатана беше хвърлил сянката си по пътя на човечеството и представяше погрешно характера на **Бог.** Борбата на Сатана не приключи, когато той беше изгонен от небесните дворове. Той мразеше Христос заради позицията Му в Божиите дворове и Го мразеше

още повече, когато самият той беше детрониран. Той го мразеше, когато дойде в разрушен свят, за да прояви милост и да прояви състраданието Си към раса от грешници. Чрез първосвещениците и фарисеите омразата на Сатана се прояви към Божието Агне, което взема греховете на света. {Знамения на времето, 11 декември 1893 г. пар. 8}

Христовата мисия в света разкрива, това което Отец би извършил във всички спешни случаи. Най-голямата извънредна ситуация, пред която е изправена Вселената, е великата борба. В Христос Исус е разкрито какво прави Отец.

Делото на добрия самарянин представлява Христовата мисия на света. **Нашият Спасител дойде да разкрие характера на Бог, да представи любовта Му към човека. Той постъпи точно както Отец би постъпил във ВСИЧКИ спешни случаи.** Христос прояви към нас любов, на която любовта на човека никога не може да бъде равна. Той умря, за да спаси онези, които бяха негови врагове; молеше се за убийците си. Когато бяхме наранени и умирахме, той ни съжали. Не ни подмина от другата страна и не ни остави да загинем безпомощни и безнадеждни. Той не остана в своя свят, щастлив дом, където беше почитан от цялото небесно множество, което обичаше да изпълнява нарежданията Му. Той видя нашата болезнена нужда; захвана се със случая ни и идентифицира Своите интереси с човечеството. Той стана „човек на скръбта и запознат с мъката. . . . Той беше ранен за нашите прегрешения, беше насинен заради нашите беззакония: наказанието за нашия мир беше върху Него; и с раните Му ние сме излекувани.” {Домашен мисионер, 1 октомври 1897 г. пар. 7}

Христос е Божественият Възстановител, който никога не използва принудителна сила.

Пророчеството ясно посочва естеството на Христовото царство. Той планира управление, което нямаше да използва сила; поданиците Му не биха познавали потисничество. Символите на земните правителства са диви зверове, но в царството на Христос хората са призвани да гледат не към свиреп звяр, а към Божият Агнец. Той не дойде като свиреп тиранин, а като Човешки Син; не да завладява народите с желязната си сила, но „да проповядва благовестие на кротките;” „Да превърже съкрушеното сърце, да провъзгласи свободата на пленниците и отварянето на затвора на завързаните;“ „За да утеша всички опечалени.” Той дойде като божествен Възстановител, донасяйки на потиснатото и унило човечество богатата и изобилна благодат на Небето, за да може със силата на Своята правда падналият и унижен човек да бъде участник в божествеността. {Ривю енд Херълд, 18 август 1896 г. пар. 3}

Виждаме въпроса, който е бил поставен на карта през 1888 г. Той се е отнасял до характера на Бог.

„По време на срещата в Канзас молитвата ми към Бог беше да се сломи силата на врага и хората, които бяха в тъмнина, да отворят сърцата и умовете си за вестта, която Бог трябва да им изпрати, за да видят истина, нова за много умове, като стара истина в нова рамка. Разбирането на Божия народ е заслепено; защото Сатана е представял погрешно характера на Бог. Нашият добър и милостив Господ е представен пред хората, облечен в атрибутите на

Сатана, а мъжете и жените, които търсят истината, толкова дълго са гледали на Бог във фалшива светлина, че е трудно да се разсее облакът, който закрива славата Му от техния поглед. Мнозина живеят в атмосфера на съмнение и им изглежда почти невъзможно да се държат за надеждата, положена пред тях в Евангелието на Христос.” { Ривю енд Херълд 23 юли 1988 г. }

Следващият цитат е красив начин да завършите тази колекция от цитати. Христос не унищожава. Той подобрява всичко до което се докосне. Алилуя!

Трябва да наблюдаваме внимателно всеки урок, който Христос е дал през целия Си живот и учение. Той не унищожава; Той подобрява всичко до което се докосне. ЕГУ, Писмо 135, 1897 г. {Избрани вести, том 1, Гл. 15, Параграф 8}